

**Miljø- og
Fødevarerministeriet**
Departementet

NOTAT

J.nr. 2018-10832
Ref. MAST/kirst
Den 8. november 2018

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens forenede præjudicielle sager C-477/18 og C-478/18, Exportslakterij J. Gosschalk m.fl.

1. Indledning

En nederlandsk domstol har i to forende sager på fødevarer- og veterinærområdet forelagt EU-Domstolen en række præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af gebyrbestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (herefter Kontrolforordningen).

Det bemærkes, at der i Danmark verserer en retssag ved Østre Landsret, som vedrører visse af de problemstillinger, som behandles i de nederlandske sager.

Følgende spørgsmål har efter Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering særlig relevans i forhold til den danske fortolkning af Kontrolforordningens gebyrbestemmelser, og den verserende danske sag:

1. Spørgsmålet om, hvorvidt Kontrolforordningen skal fortolkes således, at der i beregningen af gebyrerne udelukkende må medtages (lønnings)omkostninger forbundet med embedsdyrlæger og officielle medhjælpere, som gennemfører den offentlige kontrol, eller om der dertil også kan medregnes (lønnings)omkostninger forbundet med *andet* personale (der henvises til sag C-477/18, spørgsmål 1 og sag C-478/18, spørgsmål 1).
2. Under forudsætning af at der kan medregnes omkostninger til andet personale, under hvilke omstændigheder og inden for hvilke grænser er der i så tilfælde en så tæt sammenhæng mellem de omkostninger, der påløber vedrørende dette andet personale og den offentlige kontrol, at de gebyrer, der opkræves for disse (lønnings)omkostninger, kan opkræves efter Kontrolforordningen (der henvises til sag C-477/18, spørgsmål 2 og sag C-478/18, spørgsmål 2).
3. Spørgsmålet om, hvorvidt slagterierne må faktureres gebyrer for offentlig kontrol, som er bestilt, men hvor gebyrerne ikke rent faktisk knytter sig til

et kvarter, der er brugt til offentlig kontrol, og om faktureringen kan ske på baggrund af en gennemsnitssats, således slagterierne faktureres en højere takst end den takst, nogle af dyrlægerne betales (der henvises til sag C-477/18, spørgsmål 3.a), 3.b) og 4 og sag C-478/18, spørgsmål 3).

2. Sagens faktiske omstændigheder og juridiske problemstillinger

Hovedsagen i både sag C-477/18 og sag C-478/18 drejer sig om de gebyrer, som det nederlandske landbrugsministerium har faktureret slagterier, hvor der udføres offentlig kontrol efter Kontrolforordningen. De centrale spørgsmål i sagerne er, for hvilket udførende personale, og for hvilke aktiviteter, der må opkræves omkostninger i henhold til Kontrolforordningens artikel 27, stk. 4, litra a) samt forordningens bilag VI, nr. 1) og 2), og i hvilken grad medlemsstaterne skal kunne dokumentere en sammenhæng mellem omkostninger og opkrævede gebyrer, samt endelig, om der kan ske en fordeling af visse omkostninger, f.eks. overhead (omkostninger til generel ledelse og administration – for eksempel husleje, økonomistyring og HR-funktion).

3. Den danske interesse i sagerne

Regeringen afgiver indlæg i sagerne.

De forelagte centrale spørgsmål i sagerne er af generel betydning for Danmark som følge af den nuværende indretning af det danske gebyrsystem, som er underlagt Kontrolforordningen.

Dertil kommer, at der som nævnt verserer en retssag ved Østre Landsret, hvor en række slagterier har sagsøgt Miljø- og Fødevareministeriet og Fødevarestyrelsen vedrørende spørgsmålet om, hvilke udgifter til personale og aktiviteter, der kan indgå i gebyret for offentlig kontrol i henhold til Kontrolforordningen. Sagsøgerne har i sagen nedlagt påstand om, at Miljø- og Fødevareministeriet og Fødevarestyrelsen skal anerkende, at det er i strid med Kontrolforordningen, at Fødevarestyrelsen opkræver gebyrer hos slagterierne til finansiering af omkostninger til løn og andre udgifter til personer, der ikke faktisk deltager i udførelsen af officielle kontroller.

Den danske retssag har sammenhæng med sag C-112/15 (Tilsynsteknikersagen), hvor EU-Domstolen ved dom af 16. marts 2016 fandt, at det ikke var i overensstemmelse med Kontrolforordningen, at myndighederne havde opkrævet gebyr for grunduddannelse til tilsynstekniker. Efterfølgende blev de uretmæssigt opkrævede gebyrer betalt tilbage til bl.a. sagsøgerne. Efter EU-Domstolens afsigelse af Tilsynstekniker-dommen, foretog Miljø- og Fødevareministeriet og Fødevarestyrelsen en grundig gennemgang af, om dommen gav anledning til yderligere ændringer af den danske gebyrordning. Efter gennemgangen fandtes der imidlertid ikke grundlag for at tilbagebetale andre gebyrer end dem, der var opkrævet til finansiering af tilsynsteknikeruddannelsen. Herefter nedlagde sagsøgerne påstand over for Miljø- og Fødevareministeriet og Fødevarestyrelsen om, at Fødevarestyrelsen ikke er berettiget til at opkræve gebyr for understøttende og planlæggende aktiviteter i forbindelse med kontrol eller for almindeligt overhead.

Miljø- og Fødevareministeriet og Fødevarestyrelsen har i den forbindelse anmodet landsretten om at forelægge et spørgsmål for EU-Domstolen, der svarer til spørgsmål 1 i de nederlandske sager. Østre Landsret er orienteret om de nederlandske sager, og det forventes at den danske retssag sættes i bero med henblik på at afvente EU-Domstolens dom i de nederlandske sager.

Regeringen vil i indlægget argumentere for, at det er i overensstemmelse med Kontrolforordningens artikel 27, stk. 4, litra a) samt forordningens bilag VI, nr. 1) og 2), at der i gebyret indregnes omkostninger til understøttende aktiviteter i forbindelse med planlægning og udførelse af offentlig kontrol efter Kontrolforordningen og omkostninger til almindeligt overhead, samt at medlemsstaterne er overladt et vist skøn med hensyn til fastlæggelse af gebyrstruktur og -opkrævning.

De forelagte sager vedrører kontrol på slagterier (kødkontrol), men dommen vil kunne få afsmittende virkning for al kontrol, der udføres efter Kontrolforordningen, og hvor der opkræves gebyr.